

Torsdag 30 mars 2000

4. anser att Förenta staternas krav på att EU:s förordning skall upphävas på obestämd tid är absolut oacceptabla och kommer att leda till en ohållbar situation i EU, där medborgarna skulle utsättas för bullernivåer som är skadliga för deras hälsa och livskvalitet,
5. anser att det uppstår ett särskilt problem till följd av de tätbefolkade områdena i EU, där ungefär 20 procent av unionens befolkning utsätts för bullernivåer som vetenskapsmän och hälsoexperter betraktar som oacceptabla⁽¹⁾, och där bullret från flygtrafiken ökar i betydelse,
6. välkomnar de framsteg som gjorts inom Internationella civila luftfartsorganisationen ICAO:s kommitté för skydd av luftmiljön i riktning mot införande av nya bullernormer och utarbetande av en strategi för att gradvis avveckla de flygplan som orsakar mest buller; uppmanar medlemsstaterna och Förenta staterna att påskynda processen för att kunna ingå en överenskommelse vid det femte sammanträdet inom ICAO:s kommitté för skydd av luftmiljön,
7. kommer endast att överväga en begränsad granskning av rådets förordning (EG) nr 925/1999 om bestämmelserna gällande flygplan som är registrerade i tredje land innan dessa träder i kraft i april 2002, under förutsättning att Förenta staternas regering skriftligen ingår ett bindande åtagande, med en tidsplan som inte sträcker sig längre än till slutet av 2001, i syfte att uppnå världsomfattande normer som motsvarar dem eller som är striktare än de som fastställs i den nämnda förordningen,
8. understryker sin ovillighet att ytterligare skjuta upp rådets förordning (EG) nr 925/1999 beträffande bestämmelserna för flygplan som är registrerade i en medlemsstat,
9. uppmanar Förenta staterna att dra tillbaka sina åtgärder enligt artikel 84 i Chicagokonventionen om internationell civil luftfart tills man uppnått en övergripande överenskommelse; uppmanar med kraft Förenta staterna att avstå från andra vedergällningsåtgärder och i stället intar en konstruktiv hållning i förhandlingarna om höga övergripande normer inom ramen för ICAO tillsammans med EU,
10. uppmanar medlemsstaterna att med stöd från kommissionen samordna sina insatser inom Internationella civila luftfartsorganisationen för att uppnå bästa möjliga resultat för EU:s miljömål när det gäller bullernormer för flygplan,
11. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas regeringar och parlament, samt Förenta staternas regering, senat och kongress.

⁽¹⁾ Grönboken om framtidens bullerpolitik (KOM(1996) 540).

4. Medelhavspolitik

B5-0297, 0298, 0300, 0303 och 0304/2000

Europaparlamentets resolution om medelhavspolitiken

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 17, 18, 21 och 22 i Fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av sin resolution av den 11 oktober 1995 om Europeiska unionens Medelhavspolitik inför Barcelonakonferensen⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 14 december 1995 om Europa-Medelhavskonferensen i Barcelona⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 1997 om rådets ordförandeskaps och kommissionens gemensamma rapport om Medelhavspolitiken — uppföljning av Barcelonakonferensen⁽³⁾,

⁽¹⁾ EGT C 287, 30.10.1995, s. 121.

⁽²⁾ EGT C 17, 22.1.1996, s. 178.

⁽³⁾ EGT C 115, 14.4.1997, s. 159.

Torsdag 30 mars 2000

- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 1999 om kommissionens meddelande: om Europeiska unionens roll i fredsprocessen och dess framtida bistånd till Mellanöstern⁽¹⁾ och sin rekommendation till rådet om unionens Medelhavspolitik⁽²⁾,
- med beaktande av Barcelonadeklarationen och arbetsprogrammet av den 28 november 1995, som antogs vid denna konferens,
- med beaktande av slutsatserna från konferensen på Malta den 15 och 16 april 1997,
- med beaktande av slutsatserna från konferensen i Palermo den 3 och 4 juni 1998,
- med beaktande av slutsatserna från konferensen i Stuttgart den 15 och 16 april 1999,
- med beaktande av slutsatserna från det civila samhällets forum i Malta, Neapel och Stuttgart, och av följande skäl:
 - A. Medelhavet är av strategisk betydelse för Europeiska unionen och följaktligen krävs en äkta Medelhavspolitik för att stödja en stabil fred samt ekonomisk och social utveckling i området.
 - B. Barcelonaprocessen har ännu inte givit resultat. Orsakerna till att utvecklingen försenats är inte enbart av teknisk natur (tungrodda administrativa förfaranden och former för att tillämpa programmet) utan även av politisk natur (svårigheter i fredsprocessen i Mellanöstern, krisen på Balkan och de europeiska institutionernas kris). Upprättandet av ett Europa-Medelhavsområde kan inte enbart begränsas till införandet av ett frihandelsområde.
 - C. Under den tredje ministerkonferensen i Stuttgart befästes vad som uppnåtts i Palermo och man fastslog ett konkret program med arbetsmetoder som framför allt betonade vikten av ett förslag till stadga om stabilitet, vilken för närvarande håller på att utarbetas.
 - D. Vissa framsteg har gjorts genom att fem associeringsavtal undertecknats, men de långa tidfristerna för att medlemsstaterna skall ratificera dessa är oroande eftersom detta försenar avtalens ikraftträdande. Även de svårigheter som uppstod under förhandlingarna gällande övriga avtal och den bristande flexibiliteten i det förhandlingsmandat rådet anförtrott kommissionen är oroande.
 - E. Det tillvägagångssätt som baseras på bilaterala associeringsavtal riskerar att allt mer forma ekonomierna i partnerländerna i Medelhavsområdet efter deras handel med Europeiska unionen och att inte utveckla handeln mellan länderna i södra Medelhavsområdet (syd/syd), särskilt under regional nivå.
 - F. Det är förvånande att kommissionen fortfarande inte lagt fram någon form av multilateralt avtal för diskussion.
 - G. Associeringsavtalen avser att främja en politisk dialog, baserad på ömsesidig förståelse och respekt, som skall avse att stödja demokratin, respekten för de mänskliga rättigheterna, rättsstaten och en god förvaltning av den offentliga sektorn.
 - H. De civila samhällena i Europa-Medelhavsområdet är av betydelse för att uppnå målsättningarna i Barcelonaförklaringen. Det är därför glädjande att frivilligorganisationernas forum, som regelbundet sammanträder vid sidan av de officiella ministermötena, har intagit en mycket konstruktiv attityd.
 - I. Europeiska unionen tar aktiv del i fredsprocessen i Mellanöstern och i dess anknytande ekonomiska program och det skall även understrykas att det är en politisk skyldighet att garantera att det europeiska bidraget till fred och stabilitet i detta angränsande område synliggörs i så stor utsträckning som möjligt.
 - J. Alla partnerländer i Medelhavsområdet skall ha rätt att delta i Barcelonaprocessen om de förpliktigar sig att respektera de principer som ligger till grund för denna process, FN-stadgan och den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna liksom övriga förpliktelser inom folkrätten, framför allt inom ramen för de regionala och internationella instrument dessa länder deltar i.

⁽¹⁾ EGT C 175, 21.6.1999, s. 282.

⁽²⁾ EGT C 175, 21.6.1999, s. 286.

Torsdag 30 mars 2000

- K. När det gäller de mänskliga rättigheterna är Barcelonaprocessen fortfarande mycket bristfällig, och i många länder finns inga tecken på förbättringar.
- L. Den politiska förändringen i olika Maghreb-länder erbjuder gynnsamma villkor för Barcelona-processen.
- M. Det är nödvändigt att Europeiska unionen uppmärksammar pågående konflikter i området och förklarar sig villig att stödja eventuella medlingsförsök.
- N. Investeringarna i Medelhavsområdet är av ringa omfattning, framför allt i fråga om privata investeringar, trots att området enligt den allmänna uppfattningen har stora förutsättningar.
- O. Det är nödvändigt att gemenskapen ger ett väsentligt stöd i samband med de ansträngningar som de berörda partnerländerna gör för att garantera sin ekonomiska omvandling och mildra de sociala konsekvenserna av att marknaderna öppnas, samt för att gynna integration på och under regional nivå i Medelhavsområdet.
- P. I detta sammanhang bör inkomsterna från omvandlingen av utlandsskulden först och främst återinvesteras i utvecklingsprojekt som samordnas med partnerländerna i Medelhavsområdet.
- Q. I Europa-Medelhavsområdet måste utvecklingen av det ekonomiska och sociala området åtföljas av en politik för fysisk planering i syfte att uppnå målet att erhålla en balanserad, hållbar och integrerad utveckling i Europa-Medelhavsområdet.
- R. Det andra parlamentariska Europa-Medelhavsforumet bör hållas inom de närmaste månaderna för att ge ny fart åt och utveckla partnerskapet mellan EU och Medelhavsområdet.
1. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att återuppta det Europa-Medelhavspartnerskap som man avtalade om i Barcelona i november 1995 och anser att bristen på framsteg på detta område är en potentiell krisfaktor i regionen som undergräver EU:s politiska roll när det gäller att leda arbetet för att uppnå stabilitet i området,
 2. uppmanar parterna att skynda på förhandlingarna om stadgan för stabilitet och säkerhet och anser att säkerhetssamarbete inte kan ske utan en utveckling på det ekonomiska området och inom handeln, uppmanar samtliga parter att i detta sammanhang ägna särskild uppmärksamhet åt konfliktförebyggande strategier och icke-militära krishanteringsmetoder,
 3. begär att rådet och kommissionen skall garantera en finansiering av Europeiska unionens Medelhavspolitik som kan återställa förhållandet mellan de medel som avsätts för länderna i Central- och Östeuropa respektive partnerländer i Medelhavsområdet, så som Europeiska rådet beslutade i Cannes ("förhållandet 5:3,5"),
 4. begär att rådet och kommissionen skall återgå till det globala förhållningssätt som fastslogs i Barcelona och beakta vissa prioriteringar som hittills lämnats åt sidan till förmån för den ekonomiska omvandlingen och strukturanspassningen, nämligen:
 - investeringsstöd,
 - stöd till decentraliserat samarbete,
 - stöd till en politik för gemensam förvaltning av migrationsströmmarna,
 - stöd för sysselsättningen,
 5. begär att rådet och kommissionen skall förstärka det politiska, ekonomiska och finansiella stödet till förmån för integrationen i områden under regional nivå, med början i Maghreb och Mellanöstern, genom att associeringsavtal under regional nivå utarbetas, genom att de medel som avsätts till regionala program som genomförs inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet skall ökas i förhållande till de medel som för närvarande anslås genom Meda-programmet,
 6. begär att rådet och kommissionen inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet skall upprätta ett interregionalt och transnationellt samarbetsprogram ägnat åt komplementaritet och ekonomisk och social integration, vilket skall genomföras genom effektiv finansiell samverkan och samordning av programmen Interreg och Meda,

Torsdag 30 mars 2000

7. uppmanar i detta avseende kommissionen att förelägga parlamentet årliga ekonomiska rapporter, i vilka man följer en tydlig linje för revision och tar hänsyn till de resultat som uppnåtts med hjälp av programmen; kräver dessutom att lämpliga avvecklingsstrategier utformas vid utgången av programperioderna,
8. uppber sin begäran till rådet, medlemsstaterna och kommissionen att skyndsamt agera inom ramen för behöriga internationella organisationer för att vidta effektiva åtgärder för att minska/omvandla de berörda partnerländerna i Medelhavsområdet utlandsskuld,
9. begär att rådet och kommissionen skall skapa ett attraktivt investeringsklimat genom att ge tekniskt bistånd för att harmonisera lagstiftningarna i Medelhavsområdet i fråga om investeringar, så som har skett med länderna i Central- och Östeuropa,
10. uppmanar rådet och kommissionen att se till att ett decentraliserat samarbete genomförs, som skall göra det möjligt för det civila samhällets aktörer på båda sidor om Medelhavet att mötas för att tillsammans utarbeta projekt, genom att stödja nya program, i synnerhet de som hör till Meda, och att förstärka programmen Meda Demokrati, Euromed Heritage, Euromed Audiovisuell samt de program för journalistutbildning som ligger under regional nivå,
11. uppmanar kommissionen att under innevarande år prioritera projekt som rör kvinnors rättigheter och lika möjligheter vid genomförandet av programmet Meda Demokrati,
12. uppmanar samtliga länder som deltar i Europa-Medelhavspartnerskapet att främja ingåendet av bilaterala och multilaterala avtal i syfte att garantera respekt för de politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter som invandrarna från Medelhavsområdet har,
13. begär att rådet och kommissionen skall stödja initiativ som gör det möjligt för invandrare i medlemsstaterna att gynna den gemensamma utvecklingen, det vill säga att stödja mikroprojekt, utbildning och investering i ursprungslandet,
14. beklagar bristen på respekt för klausulen om de mänskliga rättigheterna i de Europa-Medelhavsavtal som redan genomförts och uppmanar kommissionen att ta sitt ansvar för att klausulen respekteras och att ta upp frågan om respekten för mänskliga rättigheter i både multilaterala och bilaterala förhandlingar
15. uppmanar rådet och kommissionen att lägga fram en årlig rapport om de mänskliga rättigheterna i de länder som deltar i Barcelonaprocessen, vilken skall ligga till grund för vidareutvecklandet av de bilaterala förbindelserna,
16. uppmanar rådet och medlemsstaterna att anpassa visumpolitiken när det gäller journalister, artister, idrottsmän, företagare och studenter så att denna inte utgör ett hinder för utbyten mellan de civila samhällena i EU och i Medelhavsområdet,
17. uppmanar kommissionen att stödja de civila forum där frivilligorganisationerna och socio-ekonomiska parter möts, i syfte att främja ett aktivt deltagande i Barcelonaprocessen av det civila samhället i berörda länder,
18. uppmanar rådet och kommissionen att även stimulera Europa-Medelhavspartnerskapet genom att införa en ny generation program i syfte att undvika den nuvarande splittringen och spridningen och att garantera en bättre politisk samordning och ett mer effektivt resursutnyttjande,
19. uppmanar rådet och kommissionen att inom ramen för Europa-Medelhavspartnerskapet påbörja en gemensam diskussion i syfte att samordna jordbrukspolitiken i Medelhavsområdet, med hänsyn till reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och till jordbrukssektorns många funktioner; stödjer tanken på att sammankalla en Europa-Medelhavskonferens om jordbruket, med deltagande av företrädare för institutionerna, jordbruks- och livsmedelssektorerna, och företrädare för jordbruks- och konkurrensorganisationer.
20. begär att rådet och kommissionen skall främja ett regionalt program om Europa-Medelhavsområdets sociala aspekt och främja ett ökat samarbete i fråga om miljö, turism, idrott och hälsa i synnerhet genom att värdesätta det kulturella arvet i samband med den lokala utvecklingen och med dialogen mellan olika kulturer och religioner,

Torsdag 30 mars 2000

21. gläder sig över beslutet att anordna det andra parlamentariska Europa-Medelhavsforumet i Lissabon,
22. välkomnar det franska ordförandeskapets beslut att anordna en ny Europa-Medelhavskonferens den 14 november 2000,
23. uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till partnerländer i Medelhavsområdet som har undertecknat Barcelonaförklaringen.

5. Högnivågruppen "Asyl och Migration"

A5-0057/2000

Europaparlamentets resolution om handlingsplaner för ursprungs- och transitländer för asylsökande och migranter, högnivågruppen (C5-0159/1999 – C5-0160/1999 – C5-0161/1999 – C5-0162/1999 – C5-0163/1999 – C5-0164/1999 – C5-0165/1999 – C4-0133/1999 – 1999/2096(COS))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (särskilt artikel 3.1 d, artiklarna 13 och 14 samt avdelning IV) och Fördraget om Europeiska unionen (särskilt artiklarna 2 och 6 och avdelning VI),
- med beaktande av mandatet för högnivågruppen för asyl- och migrationsfrågor – utarbetande av handlingsplaner för några av de huvudsakliga ursprungs- och transitländerna för asylsökande och migranter (C4-0133/1999),
- med beaktande av handlingsplanerna för Sri Lanka (C5-0160/1999), Somalia (C5-0161/1999), Afghanistan (C5-0162/1999), Irak (C5-0163/1999) och Marocko (C5-0164/1999), samt interimrapporten om Albanien (C5-0165/1999),
- med beaktande av rådets och kommissionens handlingsplan för att på bästa sätt genomföra bestämmelserna i Amsterdamfördraget om att utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 15–16 oktober 1999 i Tammerfors och särskilt slutsatserna 2, 3, 4, 8 och 11-27,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om invandring och asyl, särskilt resolution av den 21 september 1995⁽²⁾ och resolution av den 13 april 1999⁽³⁾,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, mänskliga rättigheter, gemensam säkerhet och försvarspolitik och budgetutskottet (A5-0057/2000), och av följande skäl:
 - A. Trots att invandrings- och asylpolitiken genom Amsterdamfördraget gjorts till gemenskapsfrågor har rådet en klar tendens att behandla dessa områden som mellanstatliga frågor, något som är typiskt för tredje pelaren och ingår i ett förhållningssätt som saknar öppenhet och som redan tidigare kritiserats vid ett flertal tillfällen. Denna tendens avspeglar sig också i att rådet valt att inrätta en högnivågrupp, som inte faller under någon demokratisk kontroll.
 - B. Europeiska unionens medlemsstater har antagit ett integrerat arbetssätt som spänner över flera pelare för att behandla de frågor som rör invandring och asyl, i synnerhet i deras förbindelser med ursprungs- och transitländerna. Detta arbetssätt strider i sig inte mot fördragen, och kan ge positiva resultat.

⁽¹⁾ EGT C 19, 23.1.1999, s.1.

⁽²⁾ EGT C 269, 16.10.1995, s. 156.

⁽³⁾ EGT C 219, 30.7.1999, s. 73.